

ELISABETH - God is overvloedig

lees: Lucas 1: 1-25 en 57-80

2e Adventszondag 1999

Inleiding

De Britse premier Blair (46 jaar) maakt zich een beetje ongerust dat zijn vrouw Cherie op 45-jarige leeftijd een baby verwacht. Ze hebben al drie kinderen: Euan (15 jaar), Nicholas (13) en Kathryn (11). Als alles goed gaat komt hun kind in mei 2000 ter wereld. Een millennium-baby dus!

Premier Blair: "Ik kan niet geloven dat ik opnieuw luiers ga verschonen en dat ik met pensioen ben als dit kind nog op school zit."

1. Lucas

Lucas is arts en metgezel van Paulus. Geen vrouw, geen kinderen. Het moet best wel pijnlijk zijn geweest dat uitgerekend de aankondiging van de geboorte van Johannes het eerste verhaal is dat hij neerschrijft. Het is één en al **on- vruchtbaarheid**, vruchteloosheid: Lucas, Theofilus, Zacharias en Elisabeth. Wat heb je te verwachten? Waar leef je voor? Wat is de zin en het doel van je leven?

Lucas laat iets voelen van de betekenis van Advent: de spanning die er is tussen het **verwachten** van de Zoon en het tegelijkertijd het nog niet kunnen **ontvangen** van de Zoon. We zien wel uit naar de komst van de Here Jezus, maar de wereld kan Hem blijkbaar nog niet ontvangen. Het is nog niet **Gods tijd**.

2. Elisabeth en Zacharias

Elisabeth is uit het geslacht van Aäron: een 'dominees-dochter'. Geboren in een 'pastorie' tussen aanhalingstekens. Een vrome en gelovige vrouw, die van jongs af aan de Here God liefhad.

Haar vader had haar uitgehuwelijkt aan Zacharias - ook een 'dominees-zoon'. Ik stel me zo voor dat de beide vaders tijdens hun werk dat zo hebben afgesproken: "Mijn Zacharias trouwt met jouw dochter Elisabeth!" Zo gebeurde dat in die tijd. In joods-godsdienstig opzicht een **ideaal** huwelijk.

Ook een **goed** huwelijk: "Zij waren beiden rechtvaardig voor God en leefden naar alle geboden en eisen des Heren, onberispelijk." Ze zien uit naar de komst van de Messias, de Koning van God.

Rechtvaardig = ze dienen God met hun hele leven. Om een voorbeeld aan te nemen.

Maar 't is stil in het huisje van deze twee. Geen vrolijke of huilende kinderstemmen. Geen baby in de schoot van Elisabeth. 't Is stil, vooral in de twee weken dat Zacharias dienst moet doen in de tempel als priester. "En zij waren kinderloos - schrijft Lucas - omdat Elisabeth **onvruchtbaar** was." Geen verwachting, geen toekomst.

3. God is overvloedig

Zoals zo vaak gebeurt in de Bijbel - het zijn engelen, die de komst van een kind der belofte, een kind van verwachting, aankondigt. Om het **ongeloof** te hulp te komen. Engel - boodschapper van de Allerhoogste. **Gabriël** (= de sterkte van God) komt ongelovigen te hulp!

Elisabeth weet niet wat zich in het heilige van de tempel heeft afgespeeld. Maar ze ziet al van verre dat er 'iets' met haar man is gebeurd, zo vreemd en opgewonden komt hij daar aan. "Je bent zo opgewonden, dat je niet eens uit je woorden kunt komen." Zacharias rommelt en zoekt door het huis. Als hij terugkomt heeft hij een lei in zijn hand en begint te schrijven ...

Wat Gods boodschapper heeft gezegd gebeurt: In zijn genade heeft de HERE aan deze beide mensen gedacht. Gebeden zijn verhoord. Elisabeths naam wordt werkelijkheid: **God is overvloedig**, in zijn trouw, in zijn genade! Het **licht** is doorgebroken in het leven van deze moeder van Israël. Maar 't moet nog **geheim** blijven. Vijf

maanden lang. Dan is de tijd **vervuld**. Een 'millennium-kind' kan geboren worden: vol van de Heilige Geest, een zoon, een profeet als Elia (sprak de engel).

4. Johannes

Elisabeth en Zacharias hebben nu een zoon. Iedereen is blij met dit grote geluk. Veel mensen komen om te feliciteren. Als het kindje **acht dagen** oud is zal hij zijn **naam** krijgen. Men hoort ze al met elkaar praten over de kleine Zacharias. Dan zegt Elisabeth: "Johannes is zijn naam - de HERE is genadig!" "Maar niemand in de familie heet zo?" Zacharias pakt zijn lei en schrijft: "Johannes moet hij heten!" En dan klinkt een stem, de stem die ze in zó lange tijd niet meer gehoord hebben: "Geloofd zij de God van Israël ... En jij, mijn kind, zult zijn een profeet van de Allerehoogste, een heraut voor Hem die komt om onze schuld te verzoenen!" Straks zal deze zoon "Uitgaan in de geest en de kracht van Elia, ..., ten einde voor de HERE een weltoegerust volk te bereiden!"

5. En wij?

In deze tijd van Advent ervaren we de spanning van het **verwachten** en het niet kunnen **ontvangen**. Want **dé Zoon** kan pas komen als Hij hier op aarde "een weltoegerust volk" zal vinden. Immers hoe zal de Zoon van God als **Koning** kunnen heersen over een volk, als er geen volk (meer) is? In deze tijd van Advent - **tijd van verwachting en bezinning** - worden we opgeroepen om '**wegwerkers**' te worden: voorbereiders van de komst van de Here Jezus. Wat moeten we dan doen? De Zoon van Elisabeth en Zacharias zou zeggen: "Deel je leven, je bezit met anderen. Zet je in voor de vrede. Bezoek zieken, eenzamen en gevangenen. Wees eerlijk en kom op voor de vreemdeling. Opdat velen met ons zullen komen tot de lofzang: "Geloofd zij de God van Israël. Want Hij heeft - in zijn genade - aan ons gedacht en ons **Zijn Kind** gegeven tot een Verlosser en een Bevrijder.""

Leeuwarden,
donderdag 2 december 1999.

ds. Kronenberg,